

V ÚMLUVĚ LÁSKY

INSPIRACE K 18. V MĚSÍCI PRO
ŽIVOT ZE SCHÖNSTATTSKÉ
SPIRITUALITY

PROSINEC 2024 č. 72

Poutníci naděje

Milá schönstattská rodino, stojíme téměř už na konci adventní doby, která je dobou čekání, ale i dobou putování. Panna Maria při prvním Adventu nezůstává ve svém domově v Nazaretě, ale vydává se na cestu. Putuje nejen za svou příbuznou Alžbětou, ale i do Betléma, z Betléma do Egypta, z Egypta zpět do Nazareta ... Její putování nekončí ani pod křížem.

V mnohých rodinách i farnostech probíhá od 15.12. nověna před Vánocemi – tzv. Hledání noclehu. Je to prastará tradice, která připomíná putování po Betlémě, kdy Maria a Josef hledají místo, nocleh. Soška Panny Maria se nosí od domu k domu, přitom se zpívají adventní písně a čtou se odpovídající texty. Jde o chvíle ztišení, zamyšlení – přijmout Pannu Marii nejen v symbolu sošky nebo obrazu krátce před Vánocemi k sobě domů, ale především do svého všedního dne, do svého života.

Na tomto místě je jistě vhodné připomenout i naše putovní svatyňky. V nich putuje Matka Boží se svým Dítětem už téměř po celém světě a navštěvuje statisíce lidí. Není jistě bez zajímavosti, že příští rok je to 75 let, kdy tato iniciativa začala.

Mariino putování je spojené se službou. Náš otec zakladatel říká: „*Ve velkém okamžiku Zvěstování vyslovila Maria své pokorné Ecce ancilla Domini (Jsem služebnice Páně) a nikdy je nevzala zpět. Nezištně sloužila od prvního až do posledního okamžiku svého života. Aby sloužila, spěchala přes hory. Sloužit chtěla při svatbě v Káni. Milující sloužení a seberozdávání byl její život v Nazaretě. Sloužila svému dítěti, svému královskému dítěti, věčnému Bohu. Neptala se na přání svého srdce, nesloužila sobě. Ona, velká Královna, slouží jako malá prostá služebnice velkému Bohu...*“

Putování, pouť je také důležitým tématem církve. Na Štědrý večer bude otevřením Svaté brány baziliky sv. Petra ve Vatikánu zahájen Svatý

rok. Následující neděli 29.12. 24 se otevře Svatá brána Lateránské baziliky, na slavnost Matky Boží Panny Marie 1.1. 25 bude otevřena Svatá brána baziliky Santa Maria Maggiore a 5.1. jako poslední Svatá brána papežské baziliky svatého Pavla za hradbami.

Diecézní biskupové zahájí Svatý rok v neděli 29.12. 2024 slavením mše sv., která by měla být vyvrcholením putování ke katedrále např. z jiného kostela. Ve své diecézi pak biskupové stanoví tzv. jubilejní místa, kde je možné za obvyklých podmínek získat plnomocné odpustky Svatého roku pro sebe i pro duše v očistci. **Všichni opravdu kající věřící, kteří nemají zálibu v žádném hříchu** (srov. *Enchiridion indulgentiarum*, č. 20 §1) a kteří, pohnuti duchem lásky, se v průběhu Svatého roku, očistění skrze svátost smíření a občerstvení svatým přijímáním, pomodlí na úmysl Svatého otce, dále modlitbu

Věřím v Boha a Otčenáš, mohou z pokladu Církve získat plnomocné odpustky a odpuštění hříchů pro sebe a pro duše v očistci také vykonáním poutě na některé z jubilejních poutních míst. (*čerpáno z: Pravidla pro udělování odpustků během řádného Jubilejního roku 2025 vyhlášeného Jeho Svatostí papežem Františkem*)

V naší královéhradecké diecézi je určeno osm jubilejních míst. Máme velkou radost, že Rokole je jedním z nich.

Nechme na sebe zapůsobit několik myšlenek papeže Františka z buly k vyhlášení Svatého roku Spes non confundit (**Naděje nezklame**)

Sv. otec nejprve zmiňuje starobyrou tradici vyhlásování Svatého roku každých pětadvacet let a uvádí naději jako hlavní poselství nadcházejícího Svatého roku. „*V srdci každého člověka se skrývá naděje jako touha po dobru a očekávání dobra, ač nevíme, co přinese druhý den... Často se setkáváme s lidmi, kteří jsou skleslí, kteří do budoucnosti hledí skepticky a pesimisticky, jako kdyby jim nic nemohlo přinést štěstí. Kéž je Svatý rok pro všechny příležitosti k oživení naděje.*“

V dalších úsecích buly se můžeme dočíst o „*slově naděje*“ v souvislosti

s citáty z listu sv. Pavla Římanům.

Naděje souvisí úzce s trpělivostí, která je důležitou ctností.

„Člověk už nemá čas, aby se setkal s druhými, a často je i v rodinách složité se společně sejít a v klidu si promluvit. Trpělivost ustupuje spěchu, což je lidem k jejich veliké škodě. Na její místo se tak dostávají netrpělivost, nervozita, někdy i bezdůvodné násilí, které plodí nespokojenost a uzavřenost.

Navíc v době internetu, kdy místo a čas nahrazuje „tady a teď“ není trpělivost vítaným hostem.

Svatý otec vyzývá k objevení zásadního prvku Svatého roku, kterým je **pouť**. Vidí ji jako znovuoobjevení hodnoty ticha, námahy a toho, co je podstatné. **Máme se stát poutníky naděje!**

Následující části buly se zabývají mimo jiné znamením naděje i znamením doby. Jmenuje důležité aspekty jako pokoj, otevřenost životu a různé skupiny lidí, kteří naději zvláště potřebují – uvěznění, nemocní, mladí, migranti, nejslabší, staří i chudí. Zároveň Svátý rok připomíná naléhavé výzvy: plody země jsou určeny všem, nejen několika málo privilegovaným a odpuštění dluhů zemím, jež je nemohou splatit. Výročí 1700 let od

Nicejského koncilu chápe papež jako výzvu pro všechny křesťany k pokračování na cestě k viditelné jednotě církve a připomíná, že v roce 2025 se díky Prozřetelnosti skuteční slavení Velikonoc ve stejný den pro všechny křesťany.

O tom, že máme být „zakotveni v naději“ a „překypovat nadějí“ píše papež František v další části své buly. *„Kéž je naše víra radostná a láska plná nadšení. Kéž je každý člověk s to se na druhého třeba jen usmát, projevit mu přátelství, bratrsky na něj pohledět, upřímně mu naslouchat nebo bezděčně posloužit, a to s vědomím, že v Ježíšově Duchu se tyto projevy mohou pro toho, kdo je přijímá, stát plodným semínkem naděje...“*

Základem a důvodem naší naděje je **víra ve věčný život**. Jádrem naší víry je **Ježíš**, který zemřel a vstal z mrtvých. Nejpresvědčivějšími svědky naděje jsou nám mučedníci, kteří se díky své pevné víře ve zmrtvýchvstalého Krista dokázali vzdát samotného života zde na zemi, aby nezhadili svého Pána. Oni jsou také semeny jednoty, protože jsou příslušníky různých křesťanských tradic.

Sv. otec dále vysvětluje odpustky

v souvislosti s Božím soudem, svátostí smíření a odpuštěním.

Jako nejdůvěryhodnějšího svědka vidí Pannu Marii, která se stala naší Matkou, **Matkou naděje**.

„Není náhodou, že lidová zbožnost nadále vzývá Pannu Marii jako Stella maris (Hvězda mořská). Nazývá jí jménem, které vystihuje jistou naději, že bouřlivých situacích našeho života nám Matka Boží přijde na pomoc, povzbudí nás a vybídne k tomu, abychom důvěřovali a dál doufali. ... Kéž jsou v tomto Svatém roce poutní místa svatými místy, kde se příchozím dostane přijetí, a výsadními místy, kde lze čerpat naději. Zvu poutníky, kteří přijdou nebo přijedou do Říma, aby se zastavili a pomodlili ve zdejších mariánských svatyních, a tak uctili Pannu Marii a prosili ji o ochranu. Jsem pln důvěry, že všichni, zvláště ti, kteří trpí a strádají, budou moci zakusit blízkost té nejláskyplnější z maminek, která nikdy neopouští své děti, té, která je pro svatý lid Boží „znamením jisté naděje a útěchy.“

Na závěr Svatý otec přirovnává naději ke kotvě a vyzývá, abychom „nikdy neztráceli naději, která nám je dána, a abychom se jí pevně drželi, a tak našli útočiště v Bohu.

„Kéž síla naděje naplňuje naši přítomnost, když s důvěrou očekáváme návrat Pána Ježíše Krista, kterému patří chvála a sláva nyní i na věky.“

Na cestě Svatým rokem i našim životním Adventem nás mohou provázet i slova P. Kentenicha: „Panna Maria chce v nás dnes jít sloužíc světem... Nabízíme se jí denně svým malým zasvěcením ke královské službě, úplně: své oči k tichému radostnému záření... svá ústa pro slova lásky, své ruce k pomáhání, své nohy pro cesty sloužící lásky, své srdce k lásce a rozdávání se, svou duši se všemi schopnostmi pro královskou službu.“

Nechme srdce rozeznít nadějí a s odvahou stavějme mosty.

Radostné Vánoce a požehnaný Svatý rok 2025 přeje za všechny od svatyňky Betlém

sestra M. Václava

Vydává Schönstattské hnutí a texty všech čísel tohoto měsíčníku V úmluvě lásky je možné si stáhnout na www.schoenstatt.cz